

Can Fabra, encara

El PP de Castelló s'ha caracteritzat per ser una bassa d'oli sota la ferma mà del president de la Diputació, Carlos Fabra. Fill i nét de polítics conservadors, els seus equilibris han convertit el Castelló dels darrers vuit anys en un feu aliè a les pugnes entre campsistes i zaplanistes. Ell ho ha definit així: "Ací no hi ha ni campsistes ni zaplanistes, només fabristes". Una afirmació que comença a trontollar ara que decau l'estrella del líder castellanenc.

L'any passat, quan el PP valencià celebrava els seus conclaves provincials i autonòmics, Fabra va tenir l'habilitat i l'agudesia política suficient per eixir-ne reforçat. I ho aconseguí tot i l'acumulació d'acusacions de corrupció i de causes judicials contra la seua persona.

Tot queda a casa. Quasi un any després de saltar a la llum l'anomenat cas Fabra, el president de la Diputació de Castelló va aconseguir, contra tot pronòstic, reforçar el seu poder en el si del comitè executiu regional del PP, celebrat el 20 de novembre a la capital de la Plana. Fabra va apostar per Camps, sabedor que així convertia la província i ell mateix en imprescindibles perquè Camps mantinguera el seu poder davant una província d'Alacant zaplanista i una València encara dubtosa.

El president de la Diputació, amb la col·laboració del seu delfí, Víctor Campos –vicepresident del Consell–, va situar com a vicesecretari del PP valencià Ricardo Costa –qui també s'ha vist involucrat en el cas Fabra–; va col·locar l'alcalde de Borriana, Alfonso Ferrada, i l'exdirectora territorial de Benestar Social Marisol Linares entre els sis secretaris executius, i també va aconseguir que els seus col·laboradors més estrets –Francisco Martínez, Alberto Fabra, Rubén Ibáñez i Herminia Palomar, entre d'altres– figuraren com a secretaris o vocals en la nova executiva.

Fabra, subtilment, també va blindar-se en el si de la direcció regional del partit, per si les coses venien maldades en el futur. Per fer-ho, va forçar la seua entrada en l'executiva com a càrrec electe, i no en la seua condició de membre nat,

A Castelló "no hi ha ni campsistes ni zaplanistes, només fabristes", ha dit Carlos Fabra. Una situació que la justícia podria fer variar.

per ser president de la Diputació. Així, si finalment el cas Fabra el féra dimitir del seu càrrec a la Diputació i de la presidència del PP provincial, Carlos Fabra no deixaria la directiva regional del PP.

Hegemonia al PP provincial. Un mes després de l'elecció del comitè executiu regional, Fabra va convocar el congrés provincial del seu partit a Peníscola el 16 de desembre del 2004 –just quan es complia un any de la presentació de les primeres querelles contra ell–. El grup castellanenc va tornar a posar de manifest l'hegemonia fabrista: el PP de Castelló reelegia Fabra com a president, amb el 98,3% dels vots.

Amb la distribució dels càrrecs en la seua executiva, Fabra va definir els hereus del fabrisme: com a secretari general del PP castellanenc va repetir el vicepresident del Consell, Víctor Campos; com a coordinador general, el vicepresident primer de la Diputació i alcalde de Vall d'Alba, Francisco Martínez, i com a adjunt a secretari general, Luis Tena, vicepresident de la Diputació i alcalde de Sant Jordi.

En el següent graó va situar els vicesecretaris Vicent Aparici, vicepresident de la Diputació i regidor de la Vall d'Uixó; Herminia Palomar, diputada autonòmica i alcaldessa de Begís; Alberto Fabra, alcalde de Castelló, i Rubén Ibáñez, diputat provincial i regidor a Onda. En definitiva, reforçà els mateixos fidels que havia col·locat en l'executiva regional.

Els nous problemes. Tanmateix, de tot això ja fa dos anys. El cas Fabra ha pres embranzida i el president de la Diputació figura com a imputat en tres causes judicials: l'una, per suposat frau fiscal, una altra per presumpte delictes contra l'administració pública, i l'altra, per la qual declara aquest divendres, per un suposat delictes de falsificació.

Algunes veus zaplanistes del Consell, com Alicia de Miguel, han afirmat que el PP ha de lluitar contra la corrupció, i cada vegada més els amics i fidels a Fabra dins el PP manifesten que "Fabra prendrà una decisió respecte a la seua

El president valencià, Francesc Camps, durant una visita, el setembre passat, al xalet del president de la Diputació de Castelló, Carlos Fabra, imputat en tres casos de presumpta corrupció.

Tomás Puchol, l'home gris que es passa al blau

La decisió del diputat autonòmic i regidor del PP a l'Alcora (Alcalatén), Francisco Javier Tomás Puchol, de passar-se a Coalició Valenciana, ha sorprès tothom. I més encara si tenim en compte el tarannà silencios i tímid d'un diputat que, fins ara, ha passat per les Corts valencianes sense pena ni glòria. Es poden comptar amb una mà els diputats no castellanencs tant del PP com del PSPV-PSOE que sabien qui era Tomás Pujol abans que el seu nom apareguera a tots els diaris com el trànsfuga de Coalició Valenciana.

I és que les seues aportacions als debats autonòmics han estat molt escasses durant els dos anys i mig que porta exercint a les Corts. El seu nom només va aparèixer als papers quan va haver de deixar les seues vacances familiars a Lanzarote perquè el PP no perdera una votació. La seua veu, amagada a la cinquena filera de l'hemicicle valencià, s'ha escoltat a les Corts en comptades ocasions, com ara quan va defensar el projecte de llei de caça —a final del 2004— i en l'últim debat de política general.

No obstant això, a Castelló era un home més conegut, tot i no haver tingut

Tomás Puchol, a la dreta, l'endemà d'anunciar que abandonava el PP. Amb el braç en alt, Juan García Sentandreu, president de Coalició Valenciana.

mai cap càrrec a la Diputació provincial. A l'Alcora, on va nàixer el 1963, va exercir com a alcalde durant dues legislatures. Diplomata en Graduat Social, Tomás Puchol va arribar a l'alcaldia —quasi de rebot— l'any 1995. Amb només trenta anys va convertir-se en alcalde, trencant una hegemonia socialista de més de dotze anys al seu poble. Aquell fet el va convertir en una jove promesa dins del PP.

Aquesta projecció, però, va quedar en no-res. Carlos Fabra mai no el va cridar per a cap càrrec a la Diputació i la seua activitat política es va limitar a bregues locals, que poques vegades

van transcendir. La seua bona estrella va acabar l'any 2003, quan va perdre l'alcaldia enfront de Javier Peris (PSPV-PSOE) per més de 1.000 sufragis. El PP de Castelló el va responsabilitzar, a més de la derrota local, de la pèrdua del diputat provincial per Llucena. El totpoderós Fabra l'arraconà en la política provincial. Per això va acabar escalfant cadira a les Corts valencianes des d'aquesta legislatura.

El passat setembre, el president provincial del PP, Carlos Fabra, va anunciar a l'Alcora que Tomás deixava de ser alcaldable

del seu poble. Aquest anunci, fet públic sense advertència prèvia, va vessar el got de la paciència de Tomás Puchol. Apartat per Fabra, aquest home silencios i tranquil no va dir res. Fa pocs dies va demostrar que el seu silenci guardava un as a la mànega: passar de ser un home gris al PP a ser una estrella mediàtica en un partit ultraconservador. Del gris al blau i amb revenja inclosa: Tomás, per acabar d'arrodonir el lleig a Fabra, va justificar la seua traïció argumentant que no suportava més "la corrupció", en referència a Carlos Fabra.

Macià Claramunt

dimissió abans que ho faça el partit". Mentrestant, continua el degoteig d'alts exresponsables del Govern del PP esquitxats pel cas, com les acusacions de corrupció.

I a aquests problemes encara se n'uneixen de nous. Fabra ha estat incapaç de posar pau en el repartiment del PAI de l'entorn del parc Mundo Ilusión, de vora 20 milions de metres quadrats, de manera que ha provocat una lluita entre dues de les empreses més poderoses i properes a Fabra de Castelló: Lubasa i Marina d'Or. L'altre projecte estrella del fabricisme, l'aeroport de Castelló, ha estat paralitzat pel Ministeri de Foment perquè no comptava

amb els permisos necessaris. A més, la subdelegació del Govern ha obert una investigació per determinar si una carta de Fabra, en què sol·licitava dades del cens sobre immigrants, vulnera la llei electoral.

La deserció ara fa poc més d'una setmana de Javier Tomás Puchol del PP a Coalició Valenciana ha agreujat les coses. Tomás ha atacat Fabra amb acusacions de corrupció i ha donat ales als zaplanistes de València. L'únic zaplanista de la província, o gairebé l'únic, que continua en política, Miguel Barrachina, evidentment també s'ha deixat veure en plena crisi per la fugida de Tomás, i no ha defugit els micròfons.

Futur. El futur de Fabra sembla decidit, tot i que, amb la seua habilitat, podria donar molta més guerra. Cal definir qui serà el successor. L'hereu indiscutible és Víctor Campos, però és ben difícil que renunciï als càrrecs de València per tornar a Castelló. En plejar Fabra, Campos podria prendre el control del PP a Castelló, però, si no canvien molt les coses, la Diputació serà per a un altre. El candidat principal seria l'actual vicepresident primer, Francisco Martínez, ja que altres diputats que també aspiraven al càrrec, com Vicent Aparici i sobretot Rubén Ibáñez, han perdut punts.

Macià Claramunt